

သွေးသားရွေးသည် (ပ)

ပိုက်ထွေး --- နောက်ကျသွားသည်။

လနေ့ညနေ ခရီးသည် အတော်ကျသဖြင့် မိုးချုပ်မှ သတ္တန် သိမ်းပြီး ကျောက်ဆိပ်မှ ကက်လာခဲ့ရသည်။

မှောင်စပျိုးနေသည် လူလုံးမကွဲတော့။

ကျောက်ဆိပ်၌ လူတစ်ယောက် ရေချိုးနေသည်ကို သတိပြု ဝိသော်လည်း ဘယ်သူပုန်းသူပသိ။ ခတ်တက်နှစ်ချောင်းကို ပုခုံး မှာ ထမ်းရှင်း တမ်းပေါ်တတ်လာခဲ့သည်။

“ပိုက်ထွေးလား -- နောက်ကျလာချီလားဟဲ့”

“ဘယ်သူလဲ --- ဗျ --- ဟင်”

“ဟဲ့ --- ဝါဝါ -- ဖိုတ်စပ်စပ်ခို ရေလာချိုးတာ”

“ဘော် --- အပျိုကြီးလား -- မိုးချုပ်မှဗျာ --- အမဲ--ကလဲ”

“နှင်တော --- ရေမချိုးဘူးလား”

“ကန်ဘေးစင်မှာပဲ ချိုးတော့ပယ်ဗျာ”

“ဒီမှာပဲ ချိုးဝါဟဲ့ --- အပေါ်မခိုလို့ပါဆိုပ --- သေနာလေး ကလဲ”

အပျိုကြီး မဆင်ဝမ်းမှာ ပိုက်ထွေးတို့နှစ်ထဲ၌ ကုန်စုံဆိုင်လေး ဖြင့် တစ်ဦးတည်းနေသော သူဖြစ်သည်။ အလွန်သဘောကောင်း ပြီး အကြောချို၍ ခလေးလှူကြီး ချစ်ခင်ကြသည်။

“ဟောဗျာ --- တော်ကြာ --- မိုးချုပ်ကြီးထဲ --- မထော် တ

ရော် -- အမုက တွနော့ကို မတရားလုပ်ရင် မခတ်လား --- တားဟား”

ကြည့်စမ်း --- သွေးဟိန်ညွှန်လေး --- သေပေတော့”

မခင်စမ်း: ရေခဲမှပြေးလာပြီး ပိုက်ထွေးရင်တတ်
တဘုတ်ဘုတ် ပြစ်ထုလိုတိုသည်။ ပိုက်ထွေးက မခင်
လက်နှစ်ဖက်ကို ကာကွယ်ရင်း ခတ်ကတ်နှစ်ချောင်းကို လတ်
ချင်း။

“နာတယ်ဗျ -- ကျနော်လဲ -- ဒီမှာပဲ တခါထဲခိုပေါ့
မယ်-- ဝါပေမဲ့ ကျနော်က လှပန်ခိုး ခိုးမှာနော် -- အပျိုကြ

“ကြည့်ပါလား -- ဝါများဆို နင်တို့ မရှိပသေနဲ့ ဟွန်း”

“ချစ်လို့ ကစားတာမိ အမရဝင်”

“ဘာချစ်လို့လဲ ခေးလေးနော် -- ဘာစကားလဲ”

“အမလေးဗျာ -- ကျုပ်က ရိုးရိုးပြောတာများ တစ်ကြိမ်
တမို့ထင်နေတာကိုး --- ဟား --- ဟား”

“သွား --- သွား --- နင်နဲ့မခိုးတော့ဘူး”

မခင်စမ်းက ပြောပြောဆိုဆို ရေစို့နေသော ထမီကို ရွမ်း
ဖြင့်ပတ်ရင်း လှည့်ထွက်လိုက်ရာ --

“အလကား စ-တာပါ -- အစ်မရာ -- လာပါ -- ဟ

ဆတ်ကနဲ့ လှမ်းဆွဲလိုက်သော ပိုက်ထွေးလက်၌ ထမီက တွင်း
ကျွတ်ပါလာသည်။ မခင်စမ်းမော့ ခူးဆစ်အထက်၌ တော့တ
မီသလို တုတ်ဆွဲခြင်း ခံလိုက်ရ၍ လတာပြင်ပေါ် လဲကျသွား
ထမီစကိုင်မိထားသော ပိုက်ထွေးလဲ မဟန်နိုင်တော့ပဲ မခင်စ
ပေါ်သို့ ထပ်လျက်လဲကျသွားလေသည်။

“တိုး ---- အမေ”

မခင်စမ်းမှာ အပျိုစစ်စစ်ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ ရင်ထ
လေးများ မှိုမှိုမောက် မောက် ကျစ်ကျစ်လစ်လစ်လေးဖြည့်

အသက်(၃၀)ခန့် အပျို၏နှလုံးလေးနှင့်လုံးကို ပိုက်တွေး မျက်နှာ
အပ်လျှောက်သွားကာ ဒီနမ့်ပြင်လိုက်သလိုကြီး ဖြစ်သွားသ...။

မောင်စမ်း ကပ်ပါကြီးများက နှုံးခြေတွင် နှစ်ဝင် သည်။
ပိုဝါးဝါး ကလမ်းရောင်ဖောက်မှ မောင်စမ်း၏ ကိုယ် ကလေးလှ
မတ်ဖောဖောယယ် ပစ်စလတ်ခပ်ကြီး လှနေလေတော့သည်။

ပိုက်တွေးဟူလည်း ယခုခွင့်ဝတ်သတ်၍ စာဝဝဉ် လို လီ
တောင်နေခဲ့ရသဖြင့်လေရာ ယခုကဲ့သို့ နဖူးတွေက ခူးတောက်
တစ်လျှောက် ဝတ်လှမ်းလေမိမြင်လိုက်ရသောအခါလ... လေး
ပီ ဝိုင်းကနဲ တာမ မီးတောက်ကြီးတက်လာလေရာ ခေါင်ကြားမှ
အပြုစုစွာပြုလေ့ရှိသော လူ့လီးကြီးက... ဖောက်ဖုတ်စားကကျွေး
နံ အချိန်တန်ဖြိုကို နားလည်လိုက်တော့သည်---ပို...
လုံချည်ကို ချွတ်မြှစ်လိုက်လေတော့၏။

"ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ --- ဖယ်"

"မောင်စမ်း တုံတုံရိုရိုကြီး ကုန်ထရန် ကြီးစားသည်။

"ကျွန် --- ကျွန် လိုးချင်လို့ပါ အဖရယ် --- နော်"

ပိုက်တွေးက မောင်စမ်း ခါးသေးသေးလေးကို ဆွဲဖက်ထား မြီး
တိုးလေး ခပြောလိုက်သည်။

"အစ် --- ဖယ်စမ်း --- ဘယ် --- ဖယ်ဆို --- ဖယ်..."

"အဖေ --- မဖယ်ဘူး --- နှာ --- မဖယ်ဘူး --- နော်"

ပိုက်တွေးက မောင်စမ်း ဂေါက်ရေ့... မဲမဲ... မဲမဲ... ကို
ကိုင်ဆောင် ဖွားဖြင့် ညှပ်ဆွဲလိုက်ရာ မောင်စမ်း အလုံး... မကြာ
ဘူးလေ ။

"ပိုက်တွေး အဲလို မလုပ်နဲ့ ဟယ်"

ပိုက်တွေးက စကားပြန်ပပြောတော့ -

ခပ်စမ်း၏ စောက်စိလေးကို လှူစင်စောင်းလေးဖြင့် ကပ်
ပေးလိုက်ရာ မခပ်စမ်း၏ ပေါင်ဆွေးမှတော့ ကားသွား
စွာသည်။

"သား---သားစာယ်ဟဲ -- ဘာ -- နှုတ်ပါပဲ"

ပိုက်တွေးဆံပင်များ ကိုလက်နှစ်ဘက်ဖြင့် စုကိုဒတာ
လည်း ရက်စက်စွာ မဆွဲ မယှိမ်း -- ရုတ်တရက် --
ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဆံပင်များကို ထုတ်နှစ်ပတ်ဖြင့် နှုတ်

တံ့
ရက်စက်စွာ မတွန်းမယှိမ်း -- ပီတောင်

"ဟဲ့ တောင်လေး --- ဆင့်အင်း --- စုတ်မပွတ်
ဟင်"

"မရွံ့ပါဘူး --- မမကိုချစ်လို့"

"အမယ် -- အပြောကဟင်း -- တော်ကြာ
တမျိုးမလုပ်နဲ့"

"မမဟို --- တခုခုနော် တတယ်လူမယ်တာ"

"သွားပါ -- တုတ်ပါနဲ့"

ခပ်စမ်းက ခပ်ရွံ့ရွံ့လေးပြောရင်း ပေါင်နှစ်လေးကို စိမ်း

"တတယ်ပါ -- မမရယ် -- ပေါင်ကာထားမမရယ်"

"ကားပါဘူး ---"

"ဟဲ -- ပေါင်မကားရင် နို့စို့မယ်ဗျာ"

ပိုက်တွေးက မခပ်စမ်းနို့များကို လှည်းစုတ်လိုက်ရာ ခပ်
သား --- ကားပြင်ပေါ် လဲတဲ့ သွားလေးသည်။ ပိုက်
မာကျော --- ကျွန်လစ်သော ဆံချောင်းကြီးမဟာ တုတ်နိုင်

နစ်နာလာတံ့အား တလွေးညွှတ်ကာလွန် လို့ ဂွေးတပ်လျှတ်
လို့မှတ်နေကြလေရာ ကြယ်ဇရာဝိ၊ နှိုင်းခါး၌ ကွဲတခကာင် စွဲလွှဲ
နေသည့်အလား အလေးမှ မြင်နိုင်ပါသည်။

*တော့ဟယ်တယ် -

*မေ က - ကလေးတေး ရှိနေတာတို့

*မမ - ကြောက်လို့

*ဘာဟိုကြောက်တာလဲ

*တင့်တင်း - ယိတူ

*ကဲ -- မမ ပျက်စေလေးပိုက် ငြိမ်ငြိမ်လေးနေ

*အင်း --- အင်း

မခင်ခင်းခါ ခေတ်စွေးလေအရာကို တချက်တစ်တိုင်းပြီး
ခပ်ရွှေလေး ငွတ်သွပ်ပြီးမှ ဆုချိုဝေသာ လောက်စုတ်စုတ်ခမ်း
သားလေးတို့ကို တိုင်ပါစေ။ ကိုမှ ခေတ်ဖုတ်အတွင်းလို့
လယ်လယ်ကို ဆိုသွင်းပြီး ခေတ်လိတ်ရာ ---

*ဆင်ကမ်းတွယ် --- တယ်လို့ကြီးလဲမလဲတူးခေတ်

ပါပစ်ပျိုးတူးသလဲ ပြောရင်၊ ပေါင်ကြီးပျား ကားသွားရဲ၊
တိုအခါတွယ် ပိုက်အတွေးထ မခင်ခင်းအခေါ်တတ်ခွင့်
သူကြီးမားလော ခပ်ညီအား လတ်ရှုပ်တိုင်မြဲတာ မခင်ခင်း
ကောက်ခတ်ပုံပဲ ပေါင်ခင်းကြီးလဲသို့ တော့သွင်းလိုက်သည်။

*အကားလား --- အကယ် --- တ

*ခေတ်လေးပါ --- ခွဲ

*ရှင်ကားကြီးကလဲ --- ကြုံလိုက်တာ ပိုက်အတွေးရယ် ဝင်ပါ

မလား"

"မေက လယ်နှစ်ဖတ်နဲ့ပြပေးထား -- ဝါပွ ပနာပွာ"

"ကင်း --- အမျိုးမျိုးခိုင်းနော် -- သိလား -- ဟင်း"

ဝါးစပ်က ခပ်တိုးတိုးလေး ဆောင့်မောင့်ဆောင့်မောင့်
ပြောလုပ်သော်လည်း လက်အင်္ကျီကပူ ပိုက်ထွေးခိုင်းသလိုပဲ
သူမ၏ စောက်ပတ်နှုတ်ဆမ်းနှစ်ဖက်ကို တဖက်ဆီပြပေးရာ၏။

"မမေက ကျနေတဲ့ကို ခပ်သားပဲ"

"ဝဲပါ --- လေရှေ့မနေနဲ့ --- တခါထဲ လုပ်ပွာ လုပ်ထူ
ပူတ်ဖူး" မခင်စမ်းအသံက လှိုက်လှိုက်ဖောနေသံ ဖြစ်သည်။
ကပ်ကပ်ရီလက်များဖြင့်လည်း လူမင်းကပ်ပတ် နှုတ်ခမ်းသံ
များကို အသံမလားဆွဲပြထား၏။ ကြိတ်ခရာဝင် မိုန်မိုန်စောင့်
ပုံ မခင်စမ်း၏ ကိုယ်လုံး မျှစ်စို့ပေါက်ကြိုး
ရုတ်ဆန်ပြင်းပြရွာဖြင့် ပိုက်ထွေး သိမ်းကြိုးဖက်ထားရင်
ညှို့ဖင်ကြိုးကို ခြောက်ခါ ခြောက်ခါ ဆောင့်လိုးသော်လည်း
မာကောက်မနုသော လီးကြိုးမှာ မလိုရာသို့ ဆွဲ
ပျော်တိုးပေးမိတော့သည်။

"မ --- မ --- ဝင် --- သား --- ဟဲ့"

"အရှု --- ကင်း --- ကဲဝါ --- ဝင်ပြီလား"

"ဟင့်ကင်း --- ကဲ --- ကင်း --- ကင်း --- ဝင် ဝင်ပြီ --- က"

ကာ --- ကျွတ်"

"ဝင်ပြီလားမမ"

"ကင်း --- ကင်း --- ဝင် --- လွှားပြီ --- နာလိုက်တာ"

မြတ်တော်တော်ဖြင့်ဟော

"ကစ... နှိုပါ မပေ... ခဏလေး ကော့ခိုင်ထား... ခန့်"

"ဟာ... မရဘူး နှို... ကျုပ်... စာရမ်းမှာလာပြီ...
က... တ"

"ကျနော် ပြေးပြေးလေး သွင်းပါမယ် --- စာ... ဟား ---
ဟား --- တင်း --- တင်း"

"ဟား --- မတ်တတ် --- နာတယ် --- အပလေး စာမေခရ
--- အပေါ် အပေါ်"

မခင်မင်းခဏက အမေကတော့အော်လို့ကံ့ကံ့ပါ။ ပိုက်ထွေးခါ
အစ်ကြီးမှာ ကြမ်းခေါက်ကျသကဲ့သို့ ကလေးမရှိ --- အဝင်သာပြ
နေပြန်တော့ မခင်မင်း တံဆိပ်ဆတ်တို့ရှိလာအောင်ပင်
ကတောင်လွန်းလှသည်။

မီးခုံတိုက် တင်းကြပ်လော သပ်ကြီးလို့တထားသလို
ကတောင်သည်ကတော့... ဇောတ်... ခေါင်း... အတွင်း... သား... များ... ဆီ...
ခိုက်... ထေး... ငါ... ဟာ... တင်း... ပြော... ငါ... ကံ... နေ... လော... ခင်... ကြီး... နှင့်...
... တွယ်... သ... မြင့်... စာ... လွန်... တရာ... နှို... ဖြင့်... သော... စာ... ရ... သာ... ကို... ဟိ... ဟိ... ခိုင်... ခိုင်...
... လေး... ခံ... စား... နေ... ရ... ကြောင်... သိ... နေ... သည်... က... ထ... မြီး... ---

"ထင်လိုကြီးသေစေ --- တင်း... မင်း... --- ဝါ... သ... မြို့... ပိုက်... ထွေး
ဝယ်"

"ကျနော်တော့ ကရမ်းကောင်းတာပဲ ဝေရတ် သင်း --- တင်း"

"အလာလာ --- နပ်က မပေ... သော... သို့... တား... ဝါ... --- စိုး ---
... ကျုပ်... --- ကျုပ်"

"အရမ်းကြပ်နေလို့ပါ။ မေ့ရဲကားထားလေး ပပ"

“ဒီထက်ကားရရင်လဲ အကျော့တော့ပြတ်နဲ့တော့မယ်ဟ

အား --- အား ---”

“ငြိမ် ---- ငြိမ် ----”

“အမလေးလေး -- ဝိုက်ခါ တအားနာတာပဲကွယ်”

“မမ --- ဖင်ကိုယ်ခင်းပေးလေ -- ခဲဝါ ကောင်းလာမှာ”

“အာ --- မလုပ်တတ်ပါဘူး --- ကျွတ် --- ကျွတ်”

“ငြိမ် ---- ခြင် ---- ခြင် ---- ခတ် ---- ခတ်”

မလုပ်တတ်ပါဘူး တု ပခိုစပ်မှ ပြောရင်း မခင်စမ်းဖင်ကြီး

မှာ အောက်မှ အလံသိမ်းညွှန်နဲ့ လှုပ်ရွားပြောလာသည်။

မကြာခင် --- စင်္ကာပိုင်းသင်္ကာနိ ကထာကျကျ ခံတတ်

လာ၏။ စောက်စောင်းအတွင်းသားလေးများကို လီးထိပ်ကြီးဖြင့်

ဖိကပ်ပွတ်တိုက်မိသဖြင့် “မိမိ”တနဲ့ အကျော့ပေါင်းစုံ တုတ်ကွေး

သွားကြရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ လီးတြီးက အစွန်လွန်ပြီး

ကျွတ်ထွတ်လာ သော အခါများတွင် မခင်စမ်းက တဗျာတရာ

ကိုးပြီးတော့ပေး ထုတ်လာလေတော့သည်။

“အင်း --- အ --- အ --- အ --- ကောင်းလာပြီ”

ရှက်နွံသံနဲ့နဲ့လေးဖြင့် မခင်စမ်း ဝိုးတိုးလေး ပြော၏။

“ကအားဆောင်ပေးရမလား --- မမ”

“မသား --- မသား --- နှင့်သဘောအာပိုင်း လိုးစမ်းပါ

ဟယ် --- ငါတို့ပြောပြော ခေ့စမ်းပါနဲ့ -- မောတာတတမျိုး ---

အင်း အင်း”

လမ်းထဲပြီး မကြာခင်ပမ်း ဝိုက်ထွေးဖင်ကြီးကို လက်ဆောင်း

လေးများ နှစ်စင်သွားအောင် ဆွဲကာ ဆွဲကာ မိချရင်း တော့က်ပ

ဒို့နီပြီ ဆောင့်ဆောင့် တစ်ပြစ်လိုက်ရာ ခိုက်ထွေး၏ လျှောက်ညှို့
အားတ မခင်စမ်းပင်ကို "ဘတ်" ကနဲ --- ဘတ်---ကနဲ ပြေးပြေး
နှိတ်လိုက်သည့်အရာသာမှာ မခင်စမ်း စာနစ်သက်မည်ပြင်နေ၏။
မခင်စမ်း၏ ဘာဝါးဟာ လျှောက်ညှို့သော နို့တုမလှပျာတို့
ခိုက်ထွေး ဝံ့ခဲလိုက် --- နှင်းလိုက် --- နှိသီးခေါင်းလေးများကို
လှာဖြင့် ယတ်လိုက် လှုပ်စဉ်း သီးလေးချက်မျှ ကားရိပ်ငါး
နှစ်သောင့် လိုက်ရာ ---

"အမလေး --- အမေ --- ဘာင်း ဟင်း --- အမလေး ---
ဝင်း ဟင်း ဟင်း"

မခင်စမ်း ခိုက်လိုက်ခံရသည့် တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးသွားပြီး
ငါးလေးကို တချက်မျှ ဆောင့်တော့လိုက်ပြီး ပြန်ကျသွားလေ၏။
ကောက်ခေါင်းလေးကဲမှ -- ငွက်" ကနဲ လှက်ရေများ တံကျလာ
။ ခိုက်ထွေးမှာလဲ မခင်စမ်း နောက်ပယ်လေးလဲသို့ လီးကြိုးကို
ဆုံးဖိကပ်ထားပြီးမ သုတ်ရေများကို "ဖိတနဲ--- ဖိတနဲ ပြင်းထန်
> ပန်ဆွင်းလိုက်တော့သည်။

အတန်ကြာ ခွပ်ပောက်သားပြစ်နေပြီးမှ ---

"ကဲ --- ဖယ်တော့ -- အစောပတ်ပြီး နသကုန်စားမယ်"

"ရေအိပ်ကြမယ်လေ"

"ဦးမှပေါ့ --- ဖိမှာ တစ်တိုက်လုံး နှံ့လွှာနေတဲ့ဥစွာ ---
နိုး"

"နောက်တစ်ချိလောက် ချခွပ်သေးတယ်"

"အမယ်မယ် -- တော်ပါတော့နော် -- ကခုတောင် မထူသေးလဲ

ထိုတာ တရားလွန်နေပြီ -- သိလား"

"သူပြီရင် ဂဏာ ---"

"စိတ်တော့ သဘောမို့ --- ရှင် ခေ --- တဲ --- ဖယ်ပါ"

"ဝေ ဘေတ်ပတ်ကို ကျနော်ဆေးပေးမယ်နော်"

"ဧကတူ --- မဟုတ်တာ --- မလုပ်နဲ့ --- ဂေ --- တဲ"

ဒီကောင်လေး။

ငယ်ပျိုတွင် မခင်ခမ်းတို့ဆွဲလှည့်ပြီး ဖြစ်နေများဖြင့် စောင့်ကြည့်ကြားစား ပယ်ပယ်နယ်နယ်နီကံဆေးပေးနေသေး၏။ ပိုက်တော့ မခင်ခမ်းတားလို့မရပေ -- ထို့အခါ မခင်ခမ်းကလဲ သူ့မာတောင်မနာထဲဖြစ်သော ခိုက်ထွေးလိမ္မော်ကို မရဲတရဲ လက်ဟမတ်မှ မနာတံပေးပီး ပွတ်သင်ဆေးကျောပေးနေသကော့မှာ နှစ်လောကံကား တစ်ခင်ဖြင့် ရားလည်မှုရုံသာ ကြံတော့သည်။

xxxxxx

ကံကြမ္မာကို နှိုးပယ်ဖွဲ့ လက်လျော့သူတွေထဲ၌ ယခုပါ ယခု အမေဆုံးလေပြီ အဝပျက် ခဲ့ရသော သမီးအဖြစ် အမေသိမသွားသည်ကို ယုံကြည်သောခွဲသည်။

ထို့ထက် ဝယ်ပေါင်း ချစ်ဦး ပိုက်ထွေးနှင့် အပျိုကြီး ခေပ်ကိုလက်ထပ်ကျောမလ်စို့တဲ့သတင်း ---

အို-- ယခုမှာ အစိုးတွေချည် ဝှံ့ကျလာနေပါလား -- အို -- ယခု ချိုးပွဲချ လက်လျော့မယ် ထင်ကြသလား -- ဟမ်း ခင်း -- ဟမ်း

အမေက ဖြစ်ကမ်းနူးမှာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ရင်း ငွေခွဲလို့ လူတွေ "စာမို့"လို့ ခိုင်းခေါ်ခဲ့ကြတယ်။

အဖေတရသားတို့အနက် ယခုကွမ်းလောကောင်းပြီး
ငါ့ကောင်း ခဲတယ်၊ ဦးကျင်ဟုတ်ဆိုတဲ့ တက္ကသိုလ်ကြီးမှာ ယခုရဲ့
ကပ်ပိတ် စာပို့ကလေးကို ဝါးဖြူပြန်ခဲ့တယ်။

ဒါတွေရှင်တို့ သိပါတယ်လေ ---

အဲဒါ -- ကျမ မင်တော့တာမှပဲဟုတ်ပဲ --- ရှင် -- မုဒိမ်းကျင့်
ခံရတာလေ --- ဟင် --

ဦးကျင်ဟုတ်က ယခုကို ငွေဟန်လောင်နပ်ပိုး ပြီး နှုတ်မိတ် မှဲ့လို့
မဲ့အဝလေး ကို နီလို့ပါ၊ ရှင်နဲ့နှုတ်ပတ်နေခဲ့တာလေ၊ -- ဟော
ပထန်လွန်းမောင်က မှတ်ယူအဖို့ မောက်လို့ပြန်ပြီလေ
လေ --- ဟင် ---

အဲဒီနေ့ -- ရောက်တစ်နေ့ပဲ၊ အခေဆုံးသွားတာ --
ခေအလောင်းကို ကြည့်ပြီး ယခု မပြန်တော့ဘူး အဲဒီလိုပြီး
သိကိုတင်းတင်း ပြင်ဝတ်ပြန်လိက်တယ် ---

ရောက် --- ဦးကျင်ဟုတ်အိုကို ကျမ လာခဲ့ပါတယ် ---

xx xx

ဘယ်လား --- နို့နို့ --- နှို --- အားတိုး --- လှသာလယ်
လား --- လာ ---

ဟိုဒီဒီ ပြောမနေနဲ့ ဦးကျင်ဟုတ် --- ကျမငွေယိုပျင်လို့
ဝတာ ---

“နို့ --- အားတိုး --- နှို --- လှသာလယ် --- ဝါးလောက်နို့လဲ”

“ဝါးကောင် ---”

“တောင် --- အလဲတယ် --- မိဖုရားတလား --- တောင်
လော ---”

“လေးပယ် --- ပေးဘူးခါပဲကြာပါရှင် --- ပေးရင်လဲကျမ

မျိုးပေနေ တိုင်မျက်နှာပွဲ တရားပွဲပေါ့--ရပါတယ်"

ဘား -- မှီလုပ်လဲ အလ -- အဲလိုလုပ်ရင်
ခုတ္တုတောက်လိမယ်လေ"

"အခုတိရစ္ဆာန် ကျွဲအဖေဆုံးလို့ လာတာပါ
နို့ဖို့ဆိုပလာပါဘူး"

"ကျေး -- နီဂါဝေ -- ရှူးလင်လား -- ကာ -- ကာ -- လာ
-- လာ"

"ငလောက် -- မေးလှပွားပေါ့ -- စါပေမဲ့ အဟဲ"

"ရပါတယ် -- ရှုံးလိုဘဲ ကျွဲပုဂ္ဂိုလ်ပေးခဲ့ပါမယ်"

"အဲဒါတီး -- ခိုဖို့ -- အားထု လိမ္မာလားလယ် -- လာ
-- အခန်းလဲစွားကြပယ် လေ --- တဲ တဲ"

ကျွဲမလေ ပါးစပ်လဲ ရဲ့ လူလဲရိလာပါတယ်။ တုတ်တယ်
ကာဟင်း ကပ်၊ တကလင်ကျော် ဝေသာကျားနဲ့ မိန်းမ လို့ တ
တာခန်းယာပုတ်လို့ တရုတ်ကြီးတခန်းရဲကို ခပ်တင်းကပ်
ကျပလိုက်ပွားတယ် --

တဲ တာမြစ်လဲ --

မှာအနေတဲ တရုတ်ကြီးကို ကျွဲပ တပေါ်တ ခွဲပြီးလို့
လှိုက်စာတ် -- တဲ"

ကျွဲမ စောက်ခေါင်းလေး ကျိန်းစပ်စပ်နဲ့ ပထန်ကြွေးလို့
မိတ်ကြောင့် မှီနဲ့ နာတာကလွဲပြီး၊ လာပုမဖြစ်စေဘူး
တရုတ်ကြီးကိုတာလေ သဘောကျလွန်းလို့ ကျွဲမစောက်ပုတ်လေး
တရုတ်ခွတ်တောင် နှမ်းလိုက်လေး--

ယောကျ်ားတွေဟာ သိပ်နို့မဟုတ်တောင်တယ် သိပ

ကောင်း သူ့ကိုလည်းပျား ကိုက်ပေး ဂွင်းကိုက်ပေး ခုတ်ပေးရင်ပေး
-- စောက်ပတ်လဲယတ် လျာစောင်းလဲထိုး ကပ်ပျိုးပျိုးပြန်လှုပ်ပေး
ကတ်ကြဲတယ် အယ် -- သူတို့ကို ကလေးကဆန်နဲ့
ဖင်လိမ်ပေါင်ညှပ်ထားရင်လား ဟင်း ဟင်း ကပ်ကောက်ထက်
ကြမ်းတယ် အလိုးခံရတဲ့ကောင်မတွေ ဘာအရသာမှမရှိပဲ
စောက်ပတ်နှစ်ခြမ်း ခြိမ်းခြမ်းကဲ့သို့သာ စဉ်းစားပေးကော
မိကြောင့် လေ ပျံပေးတဲ့ လိုးချင်သလား လိုးရင်ခိုင်းချင်သလား
ခုတ်ပေးမယ် အဲ -- အဲ မနေဘူး အလကားပေးတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တို့ ဟင်း
ဟင်း ကျွဲပက စောက်ပတ်နဲ့ရင်းရောက တဲခါတို့များ "မိသယ်" လို့
ညှိုးညှိုးခိုင်း ခိုင်းခေါ်ကြသေးတယ်။ ကြိုက်ရောင်း ကြိုက်ဝယ်
"သွေးသည်း ချေးသည်" ဝေ့ချစ်ရယ် မဟုတ်ဘူးလား --
အဟင်းဟင်း၊ လုပ်သက်ကလေးရလားကော့ ဖောက်သယ်တွေ
တိုးလာတာ နဲ့ "ယမ်း"ဆိုတဲ့ တောမကျ ပြုံးပကျ နာမည်ကို
ပေးတဲ့ ကျားဆန်ဆန် ကာရံကျကျလေး မည်ပြန်လိုက်တယ်။
"တော်သိခွယ်" ---- လိုး

နာမည်တွေပြောင်း --- ပုံစံဟောင်းတွေမယ်၊
လယ်လယ်လယ်လယ်လေး လုပ်ကိုင်စားသောက် တတ်လာပြန်တော့
ဝမ်းတိုင်တူး --- ဝမ်းတိုင်သမီး -- ဆိုတာတွေနဲ့ လာခေါ်ကြပြန်
တယ် --

လောက်ျားနှစ်ယောက်က ကျွဲမကို တပြိုင်တဲလိုးတာလေ --
အမလေး မှတ်လုံးမပြုနဲ့ဟမေမေရ မိမိလဲ ဟပျိုးစာရသာပဲရှင်
--- သိလား ---
နေတဲ့ --- အဲ ---

ဟို --- ကျမ --- ဒဲပဲညးကို အော်ဒါလိုက်ညးတုန်းက
ကဲဒ် မိးသိုင်တူး မြဲးသဲဘူးတာ -- ဒီလို ဒီလို ---။

xxxxx

ဒဲဒီနေ့က စာလုပ်မဃိတာနဲ့ အိမ်ရှေ့မည့်ခန်းမှာ
တစ်ယောက်က ကက်ဆက်နားမတောင်နေတာ ---

“မကေသိ --- ရှိလားခင်ဗျ---”

လူ့ဝယ်တစ်ယောက် -- ဒီနက်ညွတ်ကလွမ်းမေးပါတတ်
အတင်း --- မိတယ်လို့လား -- သူ့မျက်လုံးတ
ကုလားဆိုင်မှာ ဆိုင်နေတဲ့ ကျမစောက်ဖုတ်ဆီကို အရင်
ကြည့်တာလေ ---

“လာပါမရှင် -- ဘာကိစ္စဂါလဲ --- ဟင်”

ပျဉ်ထောင် သွပ်ဖိုးနဲ့ ကက်ဆက်နားထောင်နေတဲ့ ကျမ
သူဘယ်လိုမှ ပသင်တတ်ဖူးထင်ပါရဲ့ ဇဝေ --- လဝါ မျက်နှာ

“ဟို --- အဲ --- မ --- မကေသိနွယ် --- လေ”

“ရက်ပါတယ် --- ကျမ --- ပါပဲ”

“ကော် --- ကျနော်ကို နှိကျပ်ဘုတ်လွတ်လိုက်တာပါ။

“ပဟ် --- မဟ် --- ထိုင်ပါဒ်နော် --- ပြေးပြေးပေါ

ဟုတ်ဖူးလား”

“ဘာ --- မပြေးဘူးခင်ဗျ --- ဟို”

“ဘာလဲ - သိပ်တင်းနေတယ်ပေါ့လေ -- ဒိဒိ --- ခင်

“ဟာ ဗျာ ---”

အဲဒီတောင်လေးကြည့်ရတာ မါချေဘူးပါဘူး -- ရှက်တိုး
ရှက်တန်းနှင့် ကျမ မျက်နှာတို့ထောင် ပကြည့်တာဘူး နံရံမှာ
ကပ်ထားတဲ့ မလုံမလဲ ဂျပန်မရှုပ်ပွေကို ပဲလိုက်ကြည့်ရင်း
တံတွေး ခဏခဏ ပြိုချနေကော့တယ်။

ကျမလဲ အိမ်တံခါးကို သော့ခပ်ပြီး သူ့ကိုဖိပ်ခန်းထဲ ခေါ်ခဲ့
ပါတယ်။ သူဟာမရဲတရဲတန်နဲ့ပါလာတယ်ရှင် ...

"ကြေးတော့ သိတယ်နော်"

"ဟို --- တရာ --- ဆို--"

"အဲဒါကရိုးရိုးလေးပေါ့ မတုန်းမစုပ်"

"အဲဝါတွေပါရင်ကော့ဗျာ"

"ဝံ့ဝံ့နဲ့ ကပြတရုပါရင် နှင်ရာလေ -- မပြောလိုက်ဘူးလား
ရှင်"

"ဟာ --- ရပါတယ် --- ဟဲ--ဟဲ"

ထုံးပဲအတိုင်းပေါ့ရှင်ရယ် ...

ကုတင်ပေါ်မှာ ထပ်ချွတ် ပေါင်တားပြုလိုက်တတ်နဲ့ပဲ ပနေသာ၊
ဇောက်ပတ်တို့ အဝမ်းမရ စူးစူးပြဲပြဲကြည့်ရင်း အကျီ လုံချည်
တောင်မချွတ်ပဲ သံယိုက်လို့ ခွေကနဲကပ်လာတာပဲ။

"လုံချည် မချွတ်ဘူးလား--- လို့"

"အဟဲ -- မေ့သွားတယ်"

သူ့မျှတ်နှာက ရဲတွက်ပြီး ရှက်နေရှာသေးတယ်။ လုံချည်
ချွတ်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ ---

"အဟင်အင်း --- လီးမလေးကလဲ အားမရလို့ က"

"အေးဗျာ -- အဲဒါ -- ဇိတ်ခါတ်ကျနေတာ---ဗျာ"

သေးသေးကြီးကြီး လီးဟာ လီးပါပဲရှင် ဟုတ်မှူးလား က
ရှင်ဥဇ္ဇလေး ကျမထလာအောင် လုပ်ပေးမယ်လေ

ကျမဟာ သူ့လီးကို ပြုချိပြီး နှုတ်ခမ်းလှလှ ဆေးဆိုးထားတဲ့
ကျမနှုတ်ခမ်းလေးနဲ့ ငြုတ်ကနဲ နှုတ်ပေးကိုင်ပါတယ်---

“အ...အား -- ဖင်ကျောကိုခိခိသွားတာပဲ”

“သွား -- ရိုပြီ --- ဟင်း တင်ပါမှ အစုပိမခံစား ဘူးလား”

“မခံစားဘူး... ဘူး -- က... အား -- တပျိုးပဲ ဝမ်းစား”

“ကဲ အောင်လာပြီလေ လိုးတော့မလားဟင်”

“မမက နိတ်ပဝါဘဲ လုပ်မလို့လား”

“ဘာလဲ ယက်ခွင်ပြန်ပြီလား”

“တစ်ခါမှတော့ ဟို မလုပ်စူးဘူး အား”

“ကဲ --- သခင်ဘာ -- ငရဲ ယက်ပေတော့ရှင်”

ကျမကတစ်ပေါ် ပက်လက်မိပ်ပေးလိုက်တော့ သူဟာ ကျမ
မဖက်ပတ်မဲလေးကိုမြဲပြီး သေသေချာချာကြည့်နေသေးတာထက်
ပမြင်ဘူးရှာဘူးထင်ပါနဲ့ ကေကမ်းလေးကို ကိုင်လိုက် စောက်ခင်
လေးထဲထဲတို့ညှိုးနဲ့ထဲမွှေလိုက်နဲ့

အင်း -- သူလို မတွမ်းတွေင်လုပ်နေတာလေးကို ကျမတို့
တပျိုးဆန်းသစ်နေတာတော့ အမှန်ပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ သိတယ်မို့လား။

“အင်း -- ဟင်း -- ဟင်း -- အ --- အ -- ကျွတ် -- ကျွတ်
မို့တဲ့ပြီးလဲယဲ့ယဲ့လေးပေးမှ သူတို့က တော့နပ်ကြတာရှင်”

အဲ --- ပြီးတော့ ကောင်းကောင်း မကောင်းကောင်း
ခေတ်စုတ်လေးကို ခွစ်ခွစ်ခလေး ပြု ပြု သွားကောင် လုပ်ပြုစေ
သူတို့ပြုကိုကြတာပါပဲ။

သူဟာ မိမ့်တွေ ကျမတော်တော်လေးနဲ့ အနွှေတွေပါ ဒုက္ခနဲ့
လျာနဲ့ မနုဏ်ယက်နေပါဘူး။

"အထဲကို ယက်လေ .. အတွင်းထားကို"

"အတွင်းထား အထဲလဲ ယက်ရမှာလဲ"

မြို့ပြထဲမှာဆို -- ငါ့မိခင် -- အထဲသို့လှည့်ကျနေပါ
လိမ့်"

"ဒီလို -- ဒီလို -- မြို့ပြတော့စား"

"ဟာ .. ဟာ .. ဟာကားလဲ .. မွှေးမြိုင်ပဲလေ ..

ရာတယ်ပွင့်"

သူဟာ ကျမပြုပေးတဲ့ ကတိနဲ့ လွှဲပြောင်းပါတယ်။ ကျမယဲ
မကောင်း ကောင်းနဲ့ မှိုနဲ့ မှိုနဲ့ ခံနေလို့ ပိတ်တတ်။ အကော်ကြော့
နဲ့ နှိပ်နှိပ် ဆင်ကြပါတယ်။

ခဲဝိအခါနဲ့ ကျမတို့ကြုံရတဲ့ဟော့တယ် သူဟာ အတိ
ဒီထဲက သွေးရောင် ဝတ္ထုတိပ်လေးနဲ့ ကည့်ထားတဲ့ သားစေ့ကွင်း
ဝှေ့ထဲလေးကို လှည့်လှည့်လိုက်ပါတယ်။

"အဲဒါ .. ဟာလဲ .. ဟာ"

"ရာဇာ .. လေ .. သားစေ့ကွင်းပေါ့ .. အဲဒါတို့ ဝမ်းတာ

ဝိဇ္ဇာလုံးရင် အောင်းစာမိတဲ့ သူဝယ်ချင်းကင်းလက်ထဲ
ပြာလို့"

စိုက်လာ -- အင်း -- မျှော်ကြည့်လို့"

ရာဇာ စွမ်းမြီးလို့တာ ကျမ မခံဘူးလေးပါဘူး ဧကီလီတို့
နိမ့်ပန်တို့ကို ကာကွယ်တဲ့ ကြားသာ ကြားဘူးတာ ကခါဖု
ခဲတူးသေး ပါဘူး -- အခု "ရာဇာ" ဟာ ပထမဆုံး --

"စဲ လှုပ်ရှားအောင်"

"နို့ပိုပဲလားစင်"

"တစ်စီးကားတောင်လေ"

"ကြည့် ဒါတော့ သိစာယ်လား"

"နို့ပိုပဲလှေကြည့်နေတာပဲနော်"

ယောက်ျားတွေဟာ တတ်လဲတတ်နိုင်ပါတယ် -- 'ဟင်

သုံးဟာ ကျမခောက်ပတ်လေးကို လက်ညှိုးထက်ခွဲပြုပြီး

"ရာရာ ခွတ်ကားတဲ့လီးပုံပဲ တော့သွင်းလိုက်ပါတယ်--

"အလယ်လယ် -- ခပ်လျှော်ကြပ်ပါလား"

ကျမ လွတ်ကနဲ အော်လိုက်မိပါတယ်၊

လီးပုံပဲက ဝင်ပေမဲ့ လက်တစ်လုံးလောက် နှုတ်ခမ်းသားပဲ

"ရာရာ" ကွင်းက တစ်ခုံနေပါတော့တယ်။ သူ့က ကားစိုက်

မိသွင်းလိုက်တဲ့အခါမှာ --

"ငြိတ် -- ဖွတ် -- ဝလွတ်" ဆိုတဲ့ မြည်သံအတူ --

ရာရာကွင်းဟာ ကျမခေါက်ဝတ်ခွတ်ခမ်းသားများ

ကတည်းသားထဲ ရှိပြန်တဲ့သူ့သွားတော့ကို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

လီးက လေးပေမဲ့ ရာရာက ကွင်းရဲ့အစွမ်းကြောင့် ကေ

မခါမ်းတစ်ခုလုံး ကြော်သိပ်ပြီး စေ့ခက်ပတ်ကတည်းကားဟော

လိလိပဲပဲပြီး ပွတ်တိုက်ပေးမိနေတာကို ခံစားရပါတယ်။

ကျမလဲ ဝိတခါ အလုံးခံဘူးပဲ ရာရာကအစွမ်းကို ဝ

သိရတာပဲ သူ့ပုခေါင်းနှစ်ခုထဲကို အားယူတိုက်ပြီး စောက်က

ပင်တော့ ခကာပေးဖြစ်လိုက်ပါတယ်။

အကော့ကကြည့်သိပ်နို့ပုံပရုတ်သုဟာ ကျမနို့တွေကို ထုပ်

မိမိကြွင်း၊ မှတ်သပ်၊ တွေ့ရပုံကြွင်း၊ တွေ့တောင်မှ မလုပ်တော့ဘဲ
တံပွတ်နဲ့ ချိန်ပေး၊ ခေမာပုံလုံးရင်း၊ သူနဲ့သူမတို့ရည်တွေကို
ခေမာတံခေါင်းတံ နွေးတန့် နွေးတန့် ပြန်တောင် ပန်းထုတ်
တာ၊ လက်ဘက်ရည်ပန်းကနီတစ်လုံးတစ်လောက်တောင်
လား၊ မသိပဲဘူး... ခေမာတံပတ်ထဲက နေ့လျှံကျပြီး
ပင်ကြားထဲတောင် စီးဝင်တုန့်ပါပေဘူးတယ်။

ကျစလဲ ရာရာ တစ်ခိုနဲ့ ဓားမျိုးမျိုးလှည့်ခိုရင်း ခေမာတံခေမာ
ကျခဲ့ရတယ်။ အဲဒီနောက်မှာတော့ရှင် ပင်တုန့်၊ ကပေါင်
ပုလွန်တုတ်ကွေး၊ ပုခက်လွှဲ ကုတင်စောင်း၊ ကမျိုးမျိုးပုံစံခေမာ
ခဲ့ကြတယ်။

အဲဒါ -- "ဘူးဆိုတဲ့ လွှမ်းကျော်နဲ့ပဲဖြစ်ခဲ့တာပါ။
အဲဒီနောက်တော့ သူ့က ---

မပုကို ပရီးတို့ အလယ်ခေါ်ချင်တယ်ဗျာ လို့ဆိုပါတယ်။
"ဒီဈေးမျိုးတော့ ဘယ်ရမှာလဲ ရှင်"

ငွေခကားမပြောစမ်းပါနဲ့ မမရာ -- အခုလဲ ကျနော် မမ
နာအောင် ပေးခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား!

အင့်ဟင် -- ငါ့ရယ်ချား"
မိမိကို တကောင်ပေးပယ်လေ -- တညာအိပ်"

သူ တစ်ယောက်ထဲလား -- လို့
ဟိုမှာ လေထဲချင်းထပ်ချောက်တော့ရတယ်"

တော့ -- ကော -- နှစ်ယောက်ပေါ့"

ဒါပါပဲ ကျနော်တို့က နှစ်ယောက်ထက်ပိုပါတယ်
အင်း -- ဒါကြင် -- လို့ဟိုတာပေါ့"

လာ -- ထွန်းတော် -- ပိဋကတ် -- လာ
လာ" ကျွန်ုပ်တို့ ထွန်းတော် ဝင်သွားကယ်ဆို ရင်ပဲ
အသက်နှစ်ဆယ်ခန့် လှောင်တစ်ဦးက ဆီးကြီးဝေပါတယ်။

ပျက်လုံးကျွတ်ကတော့ တုံ့မခံတိုင်းပေါ့ရှင်
နဲ့ မင် ခောက်ပတ် တွေကို မအတိအတ
တွင်းပေါက်ခြင်ရတော့ နေအတိုင်းပဲ လိုက်ကြည့်တာပေါ့။

"ပိဋကတ် -- တကယ် --- ပဲ -- ဟင်း ဟင်း -- တောင်
မပြိုင်ဘူး" ပြောလိုက်တဲ့ သူ့စာသံက ကြောက်သိပ်စေ
တောင်းလောက်အောင် စာနိပါတ်လွန်းပါတယ်။ ဒါကြောင့်
ကျွန်ုပ်တို့ မျက်လုံးလေးလွန်ပြီး ကြည့်မြင်ပါတယ်။

"အို ----"

ကျွန်ုပ် ရင်ထဲ ဒိန်းကနဲဖြစ်သွားအောင် သူ့မျက်နှာက
ဖမ်းစားလိုက်ပါတယ်။ သူပြုံးနေတယ် တူရားရရီ ----

သူ့အပြုံးမှာ ပါးစိမ့်လေးတွေပါတယ်။ အသံဘက်မှာ
ဘွားတက်လေး တစ်ချောင်းတစ်လက်လို့

ကြည့်စမ်းတယ် စိုက်ထွေးနဲ့ တူလိုက်တာ စိုက်ထွေးတ
ကျွန်ုပ်တို့လေး ငတ်ချစ်ဦးပေါ့

"ကဲ ခေ လိုင် ဒီအိမ်မှာ ကျနော်တို့နှစ်ယောက်နဲ့ ထမင်းခွက်
အစိုးကြီးပဲ ပြိုဟပ် လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပေတော့မယ်

အဲဒီည လူနား ခပ်ပုံမှန်ကတော့ ကျပြော့ ပြော မပြော
တော့ဘူးရှင် တွန်တော် သူငယ်ချင်းလေ ဟင်း အိပ်တံခါး
အကုန်ပိတ် ခါးကိုင်အား အပြောရောင့်မီးလွှဲလေးပဲပွင့်ထားတာ
ကျွန်ုပ်တို့ သုံးယောက်လုံး ဘာမှ မဝတ်တာကြောင့်လေ . . . ကဲ

ရေသောက်လဲ နီအတိုင်း ကုလားတိုင်းမှာ လိုဗ်ပြီ
မပြေကြကောလဲ နီအတိုင်း ကုခါကပ်လေ သူလေ သူက
လီးကြီးနဲ့ ချက်နာ ပါး နုဖူးမာတို့ တို့ထိကစားသေးတယ်
ကယ်ပဲ အရမ်းကဲတာ။

နို့သောက်ကြတော့ နို့လင်စားကို ကျမရင်တက်ပေါ်ပြာ
ထားပြီ။ ကျမပတ်လက် အိတ် နုရတယ်လေ
တို့ နှစ်သောက်က ကျမတိုက်ဖော်မှာ ခဲထုတ်တင်ပြီ။
ကစားကြတယ် ကျမစောက် စုတ်လေးပေါ်က
မွေးတွေကြားထဲမှာတော့ ဝူးဟားနီးကရက် ပြီးပြီလေး
လေးလိပ်ကို ထင် ထားပြီ။ ကပ်လိပ်ပြီးတစ် လိပ်
ပက်ကြတယ်။ ဝါဟ်တွေမီးခြစ် အပြာလေးနို့ ကျပ စောက်ပတ်
က တက်လောက်မြုပ်ပြီးတတ်ထားတယ်။ လား အကယ်လူဆိုး
တွေ သိလား။

နောက်ပြီး လုံးကြပြန်ရတော့လဲ မြိုင်တူရှင် -- သူတို့ဥစွာ
သောက်တဲ ပက်လက်ကြီး လီးကိုသောက်ပေးပြီ။ ကျမက
လီးနေတုန်း မှောက်တစ်ယောက်က ကျမဖင်ကို လို့ကာ ဟင်း
ပေါ်ကအောင်တဲ့ခါလဲနုပ ဖောက်က ဝင်သွားလဲ ဒါကဲဟာ
ပျိုးတော့ ခံလို့ အရသာလေးကာ အမှန်ပါပဲ
ကိန်းလင်းခါနီးက ၂တော့ ခေရချိုးခန်းထဲမှာ ခေရချိုးဝ်း
ပြာတွေ တစ်ယောက်နဲ့ ဖုတ်ယောက်တိုက်ပေးကြတာ
ခရာကကင်းလှပါတယ်။ သူတို့ချစ်ယောက်ရဲ့လီးတွေကို
က စုတ်ဝေး ရုန်း ဆင်ပြာတိုက် ဝွင်းတိုက်နဲ့ ဒါ

ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက်

ကြည့်ပါအုံး ကျွန်တို့ တစ်ယောက်က နောက်ကနေ
ပြောတဲ့အခါကတည်းက တစ်ယောက်တ ခြေထောက်နှစ်
ပုခုံးနဲ့လမ်းပြီး စောင့်ဆိုက်တဲ့ ယက်တယ် ဟာကယ် စိတ်ဆိုး
ပုန်းကောက်နဲ့ အလုပ်ကတော့လေးကွေ့လဲ မလိဘူး။

မနက်ဖြန် ခါနီးကျတော့လဲ အဝတ်အစား
အလှအပွင့်ဖြင့် ညည်း ပု နှုတ်ခမ်းစုတ်ကြသေး
ခွေးကောင်လေးတွေ --

အဲ... အဲ... -- ကျွန်တို့ဘုရားတဲ့ ဝမ်းဆိုင်လေး...
xxxxx

ပိုက်ဆံတွေနဲ့အိမ်ထဲကြီး မခင်စမ်းတို့ညားမဲ့လည်းမှာ တာ
ကျော်လေပြီ --

“ပိုက်ဆံ -- နှစ်စိမ်းမပိုတာလား နှစ်ကပိုတာလား
ဝမ်းဆွဲခေါ်စိန်ကြီးပြောလဲ ပြောချစ်စရာ --

နေ့မရဘဲညမရဘဲ လိုးနေကြသည်တို့ပဲ မခင်စမ်း
ဘာကိုလဲခန့် ပု မဟုတ်ဘဲနေသည်။ တနေ့ မခင်စမ်း အင်းစိန်
သို့ နေ့ဝယ်သွားခိုက် ပိုက်ဆံ အိမ်ဆိုင်လေးတွင် တယ
ထဲ ကျန်နေခဲ့သည်။

“ဦး -- ဦး ပိုက်ဆံ -- မိ -- နှစ်ကျပ်ခွဲသားပေသ
တဲ့အခါ”

အသက်(၁၅)နှစ်ခန့် ခေါ်ပိန်သမီး ပဒေအဝင်းလေး အိမ်
လှမ်းထက်လာသည်။ အေးဝမ်းကြည့်၍ ပိုက်ဆံ လှ
သက်ရသလို လှမ်းထက်ကလဲ သည်ကဲ့သို့ ညစ်လှပေ

“တို့တိုင်းခါက --- ဘာလဲ ယုသွားတာရှိလေးတယ်ဆို
အားဝင်း”

“ရုတ်ပါဘယ် -- ငြုပ်သီးနဲ့ကြက်သွန်ပါ -- ဖေ၊မှာပေါ
ကလဲ”

မအေးဝင်းက ရိုက်ကွေး ငိုက်ခေါက်ကို လှုပ်စိုး၏။

“နေမင်းဟ ဆိုတွေ ငွောက်ကုန်အံ့မယ်”

“အဖတ် -- အဖတ် -- ခုပဲ -- အဖတ်ကြီးတို့ ကြောက်လှပေ
ပါလေ”

“ကြောက်တာပူတ်ဖူးဟ ချစ်တာ ဟဲ ဟဲ”

“ဟုတ်ပါဘယ် ဟိုနေ့ကလဲ နေ့ခင်းကြီး ခပ် --- ခပ်”

“ဖောက်ကပ်မလေး မလွှဲပနှစ်နဲ့ ငါ ဟယ်”

“ကျမက ခေါ်လေးခင်ခင်းလို့ ဇောက်မတမ်းဘူး သိလား

ဒါနဲ့ကောတာ ဇောက်တမ်းပေး တွန်း”

“တာ ပီတာမလေး ကံရော ဆီပလင်း”

မအေးဝင်းသည် တစ်နဲ့ဟစ်ခက် တွေးနေဟန်နှင့်

ပျောင်းလေးတုတ်ခါ ဟက်အိမ်လုံးကို ငွောက်ကြည့်နေသည်။

“သွားလေ -- ဟာလဲလှုပ်နေတာလဲ”

“ခေါ်လေးခင်ခင်း --- နေရာ”

“လေးသွားခယ်ဟယ် -- ဘာလုပ်မသို့လဲ”

“တို -- တို --- မေးစရာရှိလို့ပါ -- ဦးလေးပ”

“ဘာလဲဟာ -- နိဗ္ဗာ -- အလုပ်ရှိသေးတယ်”

“ဦး --- ဦးပိုက်တွေ”

"ဟေ --- နှိမ့် ---"

"ဟို --- ပိန်းမနဲ့ ခေတ္တနားလုံးရင် ခလေးပွေးတယ်ဆို"

"ဟာ--သေတော့မှာပဲ -- ဘာတွေလာပေးနေတာလဲဟာ"

"ခလေးက -- ဘယ်ကထွက်တာလဲလို့"

"စောက်ဖုတ်ထဲကဟေ့ --စောက်ဖုတ်ထဲက"

"တင်း -- ပဟုတ်ပါနဲ့ -- ဒီလောက်ကျဉ်းကျဉ်းလေးဟာကို"

"ဘာ--ခက်လိုက်တာ -- ပြန်ပါတော့ မယ်မင်းကြီးမရလို့"

"မိမှာ -- ဦးလေးရဲ့ -- ကျမနဲ့မိနို့မင်းစု လို့ပေးတယ် ဘယ်လား
ခလေးလဲမရဘူး"

"ကဲ--ဣာ -- ခုကွဲပဲ -- ယုံကောင်မှလေး နှစ်ခုသွားတူလာ"

"ကျမ -- တစ်တစ်လည်လောက်ဝယ်ချင်လို့"

"ဘာ -- အဲဒါငါက -- ဘာလုပ်ရမှာလဲ"

"ကျမကို --- လှီးပေး"

"အလိုလေးများ -- အကျိုးတော့ ခုံတော့မှာပဲ"

"ဦးလေး -- ကျမ -- ဦးတင်မိနို့နဲ့လဲ --- ကောက်ဖျပ်မှာ
မှာလှီးပေးတယ်"

"ဦးတင်ငွေ" --- ပိုက်တွေကောင်းကောင်း၊ ဘိသည့်၊ မှုခို
မိဖြစ်ပြီးမိနိုးမလိုက်စားသူ တစ်ဦးလဲဖြစ်သည်။

"ဟင့်အင်း -- နှစ်ခုနားလား -- ကျေးဝင်းရယ်"

"အစကတော့ နားကပေါ့---နောက်တော့ မနားတော့ဘူး
သိလား"

"ကဲ -- ငါကရှင်တို့လို့လို့မခင်ပဲ၊ ကြပ်နေရင်"

"ခီမှာလေ -- ငဟာခီဆီဆွတ်ပြီးလို့ရင် --- ကျောက
ပိုက်တွေစိတ်တွေကစင် ကလျားဖြစ်လာသည်။"

အားဝင်းလေးက သူ့မျက်နှာတို့မျှော်လင့်တဖြိုး ကြည့်နေ၏။
ပိုက်တွေ လူရိပ် လူခြေကြည့်မင်း ---

"တဲ... ဒီနားလားပဲ... လွန် --- ကပ်လွန်"

ပဒဏားဝင်း သွက်သွက်ကလေး ဖမ်းလွန်ပေးသည် --
ပတ်လုံး လုံးမျှတသော ဒေဏတ်ပတ်လေးက ခေ့ကပ်လို့နေသည်။

ပိုက်တွေလေးပြန်က ပထမတန်း မှန်ကန်လာသည်။ မပေး
ငါ့ဓာတ်ပတ်အတွဲကြောင်းလေးကို အိမ်ရှည်ငယ် ထုတ်လိမ့်
သူ့ထီးတစ်ချောင်းလုံးကိုလဲ အိမ်ရှားသုတ်လိမ့်ကော ---

"တဲ... လိုးမယ်ခန့် -- နာရင်ပြော --- သိလား"

"ဟင်း --- ဟင်း ---"

ပဒဏားဝင်းက ဓာတ်ပတ်အဝေးကို ကသာပြုပြီး ဝှေ့လီးကြီး
တော့သွင်းထားပြီး --

"နင့်နို့လေးတွေက ကြီးပြီလား --- အေးဝင်း"

"ဟင့်အင်း --- လက်အိတ်ညှပ်ပန်းထန်လုံးလောက်ပဲနို့
သားက"

"အဲကိုကြည့်သိပြုတ်ဝမ်း"

ပဒဏားဝင်းက အထိုကြယ်သီးများကို ပြုတ်လိုက်ရာ လုံးလုံး
ပုံကွပ် နို့လေးများ ပေါ်လာတော့သည်။ ပိုက်တွေက ဖိတ်ခန်း
နို့ကို ဝေအောင်အခိုင်အခိုင်ထားပြီး သူ့လယ်ကို ပြေးပြေးခြင်း
င်းနေသည်။

"မွတ် --- ဟာစ် ---"

"အာ --- အာ --- နာတယ် --- ဦးလေးရဲ့"

"ဝါနဲ့ ဦးတင်တွေဝေကပ် နတ်စာလို့ခံအားတယ်ဆို"

"နို့ --- အား --- အဲလဲကားပြောတာ --- ကျမထမီ လိုချင်

သို့

"ဟာ --- ပုကွပ --- နှင့်ပီလို့ --- တာသူခိုင်းလိုက်လိုက်"

"ဝီးပီး --- မနက် ကွပ လပီလိုချင်ကယ်ပြောတော့ ကား

ပိုက်တွေးအလုံးသွားခံတံပ --- သူတို့ဆိုင်မှာ ထမီခွဲတယ်က

ကားပီးပီး ---။

"စေးလေး --- ခပ်ကြိုက်တာထပ်ထည်ပေးပယ်လေ"

"မယူချင်တော့ဘူး ဟဲ့ --- နာတယ် --- နာတယ်"

"အမပို့ပါ --- နောက်တော့ကောင်းလာမှာ"

"ဝါပြင် ပြောပြောလို့နေနော် --- ပြီးလေး"

"တဲ --- လေး --- မတော်နဲ့ --- ဝှေ့ဖျားတွေကြားထဲ"

"ဦးလေး --- ထမီတထယ်ပေးဇာနေနော်"

"ကားပီးဟာ --- ဖယ်လေးတေးထား စေး --- ဟုတ်ပြီ"

-- ဟုတ်ပြီ"

ဗြဟ္မာလာသော စောတ်ပုတ်သေးသေးလေးထဲသို့ နှုတ်

ဟားလှက် စာသောမြိုင်မြိုင်ထဲနေသော သီရိလွင်ကို ခြေငြိမ့်

ဝိပွလ်ယိုက်ကော့သည်။

"ငြစ် --- ငြစ် ---"

"တိ --- တိ --- ဟဲ့ --- ဟဲ့ --- ဟဲ့ --- နာလိုက်"

ကား --- ကား"

"ငြစ် --- ငြစ် --- ငြစ် ---"

"ထမပလေး --- နာတယ်ဦးလေး --- နာတယ်"

ပြင်နေပြီ"

၆ --- မောင်"

သုံးလက်ပခေရုပ်နိဗ္ဗိတင်းသွားသော လဲကြီးက အေးဝင်း၏
ကတ်ခေါင်းလေးထဲ ဝစ်ကြီးဝင်သွားပြီဖို့ ငြိမ်နေလိုက်ပြီး
စားဝင်း၊ နို့လေးများကို နှစ်ရွှေ့လေး ပွတ်သပ်ပေးလိုက်ရာ
စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများ တင်းကနဲ တင်းကနဲ
နီးသွား လိင်တံကြီးကို ညှစ်မဖြူလာလေတော့သည်။ သို့ရာခါ
နီးမှ စိပုလင်းကိုယူပြီး လီးနှင့် စောက်ပတ်လေးအပေါ် လို့
ပင်းဝကို လက်နှင့် ပိတ်ပြီး သုံးလေးစက်ခန့်သူလိုက်သည်။
ပအေးဝင်းက ခေါင်းထောင်ပြီး လူ့စောက်ပတ်လေးထဲသို့
ကိကြီးဝင်ကာ သလို တစ်လစ်ကြီးဝင်နေသောလီးကြီးကား
ညှိပြီး -- ဘဲလေးကြိပ်ထားရှာလေသည်။

"မြွတ် --- မြွတ် --- မြွတ်"

သုံးဆင့်မျှ ပီသွင်းလိုက်ရာ ခပ်ယပ်ယပ်ဖြင့် ပင်သွား၏။
အားဝင်းက ပိုက်ထွေးရင်ဘတ်ကို တွန်းရမ်း ---

"နာတယ် --- နာတယ် --- အရမ်းကြပ်နေပြီ --- မရတော့

"အနူးပဲရောက်တော့မယ် -- နစ်ကယ်"

"လယ်ပင်းထဲကပါ အန်ဆိုကြီးပြန်လာပြီ --- ဦးလေးရဲ့ --
နီဖို့"

ပိုက်ထွေးမှာလဲ မယူးတတ်ခင်းရဲတော့မည်ဆို မကောင်းမှလေး
ပင်ကို ဂုတ်ဟုရင်လက်ဖြင့် ပိတ်ပြီး မာအားအောင်ထဲလိုက်လေ
၏။

"ပေါက် --- ဘူးက် --- ပကန်ထစ် --- အ --- အ ---

စောက်ပတ်အတွင်းသို့ လီးသိမ်းကား ခလမန်းကြမ်းဝင်သွားပြီး
အသို့မေးလေးကို ထိုးဖောက်ဖြစ်လိုက်ရာ -- မစေးဝမ်းမှာ ထွန်း
ထွန်းလူးပြီး ငယ်မသလို ကော့လန်ပွားတော့သည်။

စောက်ပတ်လေးမှာ ပြုံးပြုံးလေးပေါ်လာလိုက် ပိုက်ပေးခဲ့
လပွေးများဖြင့် ဖိပွတ်လိုက်ဖြစ်နေရာ မစေးဝမ်းမှာ နာကျင်
ကြီးရဝဂ်နာဝ် ခဲစားလိုက်ရရှာလေသည်။

ယိုးဒယားကောင်စီ ဝိုက်ထွေးက ဖြစ်ငြင်သာသာလေး သို့ဝတ်
လိုက် --- "ပြေးပြေးချင်း ပီလီးလိုက်လုပ်ပေးနေရာ မစေးဝမ်း
စာနည်းပေ ခဲကောင်းလာတော့သည်။

အောက်နှုတ်ခမ်းပွ သွေးစီးလေးများ ကျလာပြီ၊ ဝိုက်ထွေး
ဝွေးကို ပေကန်ကုန်လေသည်။

"ဦး ... စောက်ပတ်လေးကွဲသွားပြီထင်တယ်"
"နောက်ဆို --- မနာတော့ဘူးပေါ့"

"ပပ်ဖျင်းဖျင်းနဲ့ -- ဦးရဲ့ -- ကော်တော်များသလားမသိဘူး"
"နဲ့နဲ့လေးပါ -- ဘိတ်တိတ်နေစမ်းပါ။"

"ပြန် -- ပြန် --- ပတစ် -- တွတ်-- ပတ် --- ပတ်
ခပ်လေးလေးဆောင်လို့နေရာမှ မသိမသာ လေး ဟာပြန်
တိုးပြီး ဆက်လုံးလိုက်မှာ မစေးဝမ်း စောက်ပတ်လေးမှာ
ကြပ်ကြပ် တည်းတည်းလေးဖြင့် အရသာရှိလှလေသည်။

"ဦး --- ကောင်း --- အင်း --- အင်း --- ကောင်းလာတယ်
ဟင်း --- ဟင်း"

"ကောင်းတာပေါ့ နပ်ရော မကောင်းသေးဘူးလား"
"အင်း --- အင်း --- ကောင်းတာပြီ -- အင်း --- နဲ့နဲ့ပဲကြည့်ပါ"

“အာရုံခံထား -- တော်ကြာ ဇီကာင်းလာမှာ”

မအေးဝင်းလေး နဖူး၌ ရွှေးမျှားဖိးဖိးကျလာသည်။ ပိုက်ထွေး
ပေါင်ကိုဆုတ်ကိုင်ထားသော လက်ဖဝါးလေးများတွင်လဲ ချွေး
စေးများဖြင့် စေးကပ်လာသည်။

ဒပ်နဲ့ တင်တ မျှ ---

တောက်ပတ်လေး ပွင့်ကွက်တောက် ပြည့်ပြည့်ပြီး တင်းတင်း
ဦး သစ်လျှိုထားသလိုကြီးပွင့် တောင့်တင်သော အေးနှာထိုးက
မအေးဝင်းကို မခံမရှုပ်နိုင် ဖြစ်နေသည်။

ခပ်တိုတိုညှစ်ထားသော ဆံဝင်နီကြင်ကြင်လေးများက
ပွေးလေးပေါ်၌ ချွေးများနှင့် စေးကပ်နေသည်။ ပါးတွက်
ကြားလေးနှစ်ဖက်ကိုလဲ မနူးချောင်းကြီးများ ဖြတ်သန်းဖိးဆင်းသွား
ရာ ပျက်ပျက်စပြုနေပြီ --- ဒီမိကပြစ်နှင့် မိမိမို့ အေးဝင်း
အာရုံခံနေရသည်။ အဝတ်အစားညစ်ထပ်ဝပ်လေးများ ဖယ်ရှား
ပိုက်လျှင် အေးဝင်းသည် အထူးမြဲမြဲ တစ်တစ်ဝဝလေး ---

လီးကြီးက ရှေ့မတို ခံနာထံမဆုတ် မလှုပ်မရှားနေလျှင်
တော်သေးသည်။ နဲနဲလေး လှုပ်သည်နှင့် နဲနဲနာ၏။ ပိုက်ထွေးက
ကောင်မလေး ဝါးပြင်လေးကို ပွဖွလေးနမ်းလိုက်သည်။

လူကြိုတစ်ယောက် ကနင်းတို့ ပထမဆုံးခံရသည်ပွဲ အေးဝင်း
နိုးမိန်းပြီး ခံတောင်းသလိုလိုပင်။

ဒီမိနို့သေးသေးလေးများကို လျာကြမ်းပြီးဖြင့် လျှောက်
တော်ပေးနေပြန်သောအခါ အသံအူယားလာသီး ဖောက်ပတ်လေး
မိတွင် အကြေကြည်များ စိန်ထွက်လာလေသည်။

ပိုက်ထွေးက သူ့လပွေးကြီးများကြားမှ အေးဝင်းတောက်မိ

လေး... လက်ညှိ... လေး... အသာလေး... ပိပွတ်... ကိုလက်...
... မင်လေး... ဆွဲတံ... ဆုပ်သင်ရင်း... မျက်...
... လေး... များ... များ...

"အ ဟီး ... လီး ... လီးပေါ်ပြီးလေး..."

"ခင် ... နာမှာခိုးလို့"

"နာ ... နာ ... အ ... ဆောင်လို့မခံပါ... ဦးရယ်"

"ပွဲတ ... ပတစ်တစ် ... ပြတ်"

ပိုက်စွေးတစ်လုံးကို ဆွဲပြောကုန်သောအခါ ကောက်
ဝတ်လေးတစ်ခုခုပေါ်လာပြီးမှ အတွင်းသား ခုန်လေးမှာ
မြဲတနဲ့ တပြိုင်ပြီး လီးကြီးပျော့ပျော်လာသည်။

ကိုရောက် တပုဒ်ပြန်ပြီး ပိလွင်းလိုက်သောအခါ -- သေးပေ
ကြပ်တည်းလှသော ခောက်ပုတ်လေးအတွင်းသို့ အကျောအထိ
တစ် ... အရိုင်းပျိုင်းတို့ များစွာနေသည့် လီးကြီးက မော့တတ်
နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို သိမ်းကြိုးဖွတ်တိုက်ပြီး တတွင်း
ဆွဲယူသွားပြန်သည်။

"အိမ်က ... အ ... အား ... ဦးလေး ... တွတ်
တွတ်"

"... တွတ် ... ပွတ် ... ပြစ် ... ပတစ် ... ပါ"

ဆီသုတ်သားသော လိင်တံကြီးက ပြောင်ချောနေသော်လည်း
အကျောများစွာနေပြီး တလစ်ထစ်နှင့် ဝင်လိုက် -- တထစ်ထစ်
ပြန်ထွက်လိုက်ဖြစ်နေရာ ဝကားဝင်း ပါးဝပ်လေးဟာပြီး တသ
တုန်းတုန်းပြီး ဆော့စီနေလေသည်။

ပိုက်စွေးတစ်လုံး ကောက်ပေးလေး ကြမ်းကိုင်း ပြောမိရဲ့ ပိထ

တက်ပတ်လေးတို့သွားလျှင် ခြင်္သေ့မှာ တွေ့ရပ်လာနိုင်သည့်
အတွက် အသာလေး ထိန်းလိမ့်နေရသည်။ နောက်ဆုံး ကောင်
လေးအချို့နိတ်လာမှ လီးကြီးကို အဆုံးအထိ မိသွင်းပြီး
နှုတ်ပစ်လေ့ကား တစားကြားဖက်ပြီး ကျစ်နေကောင် သိမ်းပွေ့
ကာ လူကြီးလိုးသကဲ့သို့ တစားလိုးချလိုက်တော့၏။

“အား ----- အား ... အား ခြစ် ---- ခြွတ် --- ပြွတ် ----
ခွတ်”

အသံကြမ်းကြမ်းကြီးများ အဆက်မပြတ်ပေါ်လာလေ၏။
ကောင်မလေးက မျက်ရည်လေးများ ဦးကျလာသည်အထိ
နှိပ်နှိပ်ခံသည်။

စိုက်ထွေး -- တုတက်မပြတ်၊ ဆောင့်လိုးလိုက်ပြီး -- ကွေး
ကာကွဲလှုပ်လိပ်နေသော ကောင်မလေးမတက် ပုက်လေးထဲသို့
ဝတ်ရေများ “ခြင်း” ကနဲ ပန်းထည်လိုက်၏။

တောင်မလေးမှာလဲ စိုက်ထွေးလည်ပင်းတို့ အစားတုတ်
ထဲရင်း ပေါင်လေးဖျားကားလို့တ် ခိလိုက်မြင်သွားပြီး ခြင်္သေ့
လေးတွေတော့သည်။

“ဦး --- အာကွေ့သဲ --- ထွက်ကုန်ပြီ --- နဲ့လဲနဲ့ဟယ်”

“အဲဒါ -- သုတ်ရေပေါ့ဟာ -- ကဲဒါက ဝလေးပေးဟာ”

“မြစ်ချွဲချွဲကြီး --- နော်”

“နစ် --- ရှောင်မပြောနဲ့နော် -- ထမိန်ထည်ယူသွား
လား”

“အင်းပါ -- ကုမ -- မပြောပါဘူး --- တောက်ပက်လေး
သွားတာ အလုံလုံပီရမလဲဟင်”

"သစ္စာလေးသိပ်ပေးမပါ ... ကဲ ... ပဲ ... သွား ... ပွား ...
အခြေအနေ ... အပျိုအခါ ဝပေးလျှင် ... အရွယ်
မရောက်သေး ... အရွယ်မပြည့်သေးလားနှင့် ခေတ်ပတ်တို့
အပေးအသွ တည်တတ်ကြကြောင်းလဲ အေးစင်းလေး နားလည်
သွား ခဲ့လေသည်။

စင်စစ် ... အေးစင်းသည်၊ ကမီတစ်ကည်ကံ့ကွက်
မလေးဆန်ဆန် ဟာမှမစဉ်းစားပဲ ဟလိုးခဲခဲ့ခြင်းဖြစ်ရာ စာလုံး
လှယ်သဘောအရ ...

"သွေးသားဈေးသည်" စာရင်းဝင်ခဲ့ပါလေသည်။

xxx

တေသိန္နယ် ... တု ...
ဟာ ... အသုများလဲလို့ ... အဟင်း ယပ်ပြင်နေတာကို
ဒါကြောင့် သူ့ရွာကပျောက်နေတာ ... ကြေးကလဲကြွေးမိ
"ယမုံ ... နှစ် ... ပါကိုပုတ်ပိလား"

"ရှင် ... ဟထူးလဲ"
ငါ ... ပျိုက်အသွေးသူဝယ်ချင်း ... ကြီးမောင်မလေး
သမ္မာန်ခပ်တယ်"

"အောင် ... ရှင် ... ဒီတို့သာလာလုပ်တာလဲ ...
ကိုကြီးမောင်"

တို့အရာ ... က နှင့်ကိုခေါ်ခိုင်းလို့ဟာ ... မြစ်ကမ်းမှာ သမ္မာန်
ရှောက်ဝီးမလိုဝဲ ... ငါ့သမ္မာန်လဲ တနေကုန်ငှားထားတယ်ဟာ"

"အော် ... ကိုဝင်ငြိမ်းကို ပြောတာလား ... အဟင်း ဝမ်း
ရူ ... ကို ပြောတာတာကြာပြီ ကဲ လာလေ သွားကြားမိ"

"နေ --- နေဝါနိုး --- ယမုံရယ်"

"ကျွမတို့ -- ကေသီလို့ပဲ ခေါ်ပါ ကိုကြီးမောင်"

"အေး ဟားပါတော့ မကယ် -- ဟို -- တစ်ခါဆိုရင်
ဘယ်လောက်"

"အဲဒါလေး ရှင်ကံ ယခုင်သေးတယ်ပေါ့ ဟုတ်လား အဟင်း
ရွှင်မှာ ဘယ်လောက်ပါလိလဲ"

"အတဲ -- ခြောက်ဆယ်တော့ ဝါဘယ် ---ဟ"

"အိမ်ကမိန်းမလဲ ဝါပဲရဲဒ် -- ရွှင်တို့ကလဲ"

"ဟ -- ငါ့မိန်းမဆုံးတာကြာပြီလေ -- ငုတ်နေတဲ့သူဟ ဟဲ
--- ဟဲ"

"အယ်တော် -- ကရူးအပဲသားတောင်းသလိုပဲ -- ကဲ လာ"

ကြမ်းစမ်း -- ယမုံတင်ပင်ကြီးတွေ ပိုလို့တောင်ကြီးထွား
လာသလိုပဲ -- အဝါပေါ် အိပဲ -- အိပဲ -- သမ်းသွားတာများ
- အလိုသို့လီးတောင်ချင်လာတယ်။

အဟင်း ငါ့မိန်းမတော့ ချီးလီးခါက်နဲ့သေရတယ် ငါလီးကလဲ
ထိပ်ကံ ဝါရဲခေါင်းပေမယ့် ဝါရင်းတုတ်လိုက်ပုံက လက်သီးဆုပ်
လောက်ရှိတာ ---

ဒီဘခါ အဝအပြုလို့လိတ်ရတော့မယ် -- သူအိမ်ခန်းထဲက
တုတ်ရပါမှာ တက်အိပ်ရင်း ယမုံထပ်လေးကို ဆွဲချွတ်လိုက်
ပါတယ်။

အမလေးလေး ခုံးကြွ မို့ဟောက်နေတဲ့ မောက်စုတ်လေးက
လိုးရတ်ရာမရှိပါလား ယမုံရယ်။ ဂူတကာလိုးနေတဲ့ နှင့်

စောက်ဖုတ်လေး ကြေးကြီးတာလဲ ဒါကြောင့်တိုး ---

စောက်ခေါင်လေးပြုဘူးတဲ့အဆီ ခေါင်နှစ်လုံးကို ကာ
ထမီညွှတ်လိုက်တဲ့ ခုင့်ဟန်လေးက ငါ့ခုင့်ကို စောင့်လာစောင့်
အခုမြင့်နေခဲ့တယ်။

စောက်လွှားပါးပါးလေးတွေက တွေးကောက်ပြီး တကယ့်
တောဟုတ်မူလေးလို ချစ်စရာလေး။ ကြီးမောင်ဆိုတဲ့ ငါ့
ယုမုဆိုတဲ့ ကောင်ပလေးကို ဟိုးအရှင်ကတည်းက လိုးချင်
တာပါ။

သူငယ်ချင်းပိုက်ထွေးတဲ့ နီးစားမှု ငါ့ဗြူးသိပ်ခဲ့ရတာ -- ခုငယ်
လှပစိုပြေ ဖွံ့ထွားကြီးမားတဲ့ တင်ပါးကြီးတွေ - ခါးလေးတွေ
လေးအထက်က လုံးလုံး တစ်တင် နှုတ်တွေ နှုတ်ခမ်းတိတွေ
ရလေးတွေ ကို --- ဂါး --- ငါ တစ်ပိုင်ဆိုင်ရပြီ။

"ကဲ -- ကိုကြီးမောင် -- ပီသောက်ဖျက်စိကရသာခံပြီ
လဲ တော်ပါစော့ -- တခါထဲ ခိုက်ကြည့်နေလိုက်တာ
ချွတ်လုံးကြီးတွေကျွတ်ကျတော့မဲ့အတိုင်း -- ဟွန်း"

"နင် ---- အရမ်းလှတာပဲ -- ဟာ --- ကျွတ်ကျွတ်
အမယ် --- အမယ် -- အလတား မရဘူး -- မဖြော့တ
တင်း"

"တကယ်ပါဟာ နင်လာလက်ခံရင် ငါကူထားပါတယ်"

"ဟာ ---ဟာ -- ရှင်ကြီးကလဲ စိတ်ကူးယဉ်ကတ် သာပဲ"

"ငါ့စိတ်ထဲမို့ပဲဟာပြောတာပါ---ဟာ"

"ကဲကဲ- အချိန်တွေက သိပ်တန်ဖိုးမို့တယ်နော်"

ငါ့ရင်မှာ ဘယ်လိုခံစားရမယ် --- ယမုံ --

တို့--- သူတို့ --- ကွမ်းလာသယ်ခဲလေးဘဝက နင့်တို့
ငါတို့တူယဉ်ခဲ့တာပါ -- အခုတော့ ယခုမှယ်--- စုထပ်လုံးကျွန်
ဖြူစွာ နူးညံ့တဲ့ နှုတ်ကိုယ်ပိုင်ဝစ္စည်းတွေတို့ ကျေးကြီးကြီးနဲ့ နှစ်
လက်လီရောင်းတာနေခဲ့ပြီပဲ --

ဖောအဖေ -- မလာလော့ဆယ် လိုးရဘို့သာ ဟာမိကပါ။

xxxxxx

"တင့်တင်း --- ဒီလီး --- ဒီဒိုင်းက တယ့်ဖွါလား ခပ် ---

ခပ်"

"တုံ --- ငါ့ခွတ်တယ်တ"

"အင်းလေ --- ထိပ်က ငါ့ရှင်နခါင်း--- လေးလေး---
အရင်းကြတော့ ဝါးပိုး ပျက်ကြီးကျနေတာ။

ကြီးမောင်က ယခုဖား၌ ဝင်ဖိပ်ပြီး --- ဖက်လိုက်သည်။

"ဝါ --- နင့်တို့ တာဘယ်ချစ်တာပါ --- သမ့်"

"အဲဒါပြောပြီး --- တာဘလီး --- ပြီးတော့ --- ပြန် ဝါမမိ
ဟား"

"မတုတ်ပါဘူးဟာ --- တာဘယ်ပါ"

"တဲပါ -- ဖယ်ကြာတယ် --- ရှစ်လက်နှောက်အိပ်ထား"

ယခုကာ ကြီးမောင်ရဲ့ ဟာတော်နေတဲ့လီးကြီးကို ကချင်
စိချက်မြဲချပြီး ကိုင်ကြည့်လိုက်ရင်း ---

"ဝါဆိုမလောင်းတိုင်ကြီးလိပ် --- တီတီ" ဟုပြောသည်။

"နှစ် --- သဘောမကွာလား"

"အမလေးရှင် --- လီးမြင်တိုင်း သဘောကွာနေရရစ် ---

မတို့လို မိန်းမတွေ ဝတ်သေတုန်းမှာပေါ့ရှင်--- ပြန်ရသိ"
ပြောပြောဆိုဆို ကြီးမောင်ရဲ့ ဝါဆိုမလောင်းတိုင်ပမာ

ပတ်တောင်နေသော လီးပေါ်သို့ ဟက်ခွလိုက်၏။ ထို့နောက်
ခောက်ပတ် ဝလေးသို့ တုတ်ပါးနောက်မှ တိုင်သွင်းရင်း
ဖြေးဖြေးချင်း ထိုင်ချလိုက်သည်။

“ငြိတ် --- အား အလားလား -- ကျွတ်ကျွတ်”

စောက်မှတ်အတွင်းကို တုတ်ကပ်ချောင်း ထိုးသွင်းလိုက်သလို
ခံစားလိုက်ရတာမို့ ယမုံမင်ကလေးပြန်ကြွသွားပြီးမှ သတ်ခွင့်
ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

ဤမျှချည်လျား ပြောင့်ဝင်းပြီး “ခမ်းခေ့”လို့
ယမုံမတွေ့ဘူးသေး ခေ့မှတ် ပြေပြစ်ပြီး လိုးရသည်မှာ
အရသာရှိ၏။ သိမိသိမ်ဓမ္မဓမ္မ ညတ်ညတ်ညောညော
ဝင်သည်။

လက်တစ်ဖက်က ဖင်ကိုကျော်ပြီး ငွေးဥကြီးကို ခပ်ရှုရှု
ဆုပ်နယ်ပေးရင်း ခပ်ဖြေးဖြေးလေး လိုးစောင့်လိုက်ပြီး စောက်
ပတ်နှုတ်ခမ်းချက်အက်ဖြင့် လိင်တန်ကြီးကို ဆွဲညှပ်လိုက်သည်။

“ဟ --- အား -- ယမုံရယ် --- ဝူး ---
ကောင်းလိုက်တာစာချုပ်ရယ်”

“ဟင်း --- ဟင်း -- ဂါ နပူနာ ဝိုသေးတာ”

“ခဏလေးနဲ့ထွက်ကုန်လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

“အင်းလေ -- မြန်မြန်ပြီးဘို့ပဲမဟုတ်လား -- လို့”

“နဲ့နဲ့ကော -- လိင်ခံချင်သေးတာပေါ့ -- ယမုံ”

“ကဲ -- ဝါဖြင့် ဒီလိုလုပ်”

ယမုံဟ ကြီးမောင် မျက်နှာပေါ်တဲ့တဲ့တွင် ပေါင်တို့ခွဲပြီး
ထိုင်ချလိုက်ရာ ကြီးမောင် နှုတ်ခမ်းထုထုကြီးပျားချင့် ယပုံ

စောက်ပတ်မှာ ဖိကပ်သွားလေ့ရှိသည်။

“ခေ --- ခေ --- ခေ --- မှတ်ပလားဟပ် --- နှာဇူးကြီး”

ကြီးမောင် စကားမပြောနိုင် --- စောက်ခေါင်းလေးထဲသို့ လျှာပွဲနွေးမွေးကြီးကို ထိုးထိုးပြီး တလိလိက် --- စောက်စိလေးကို နှုတ်ခမ်းဖြင့် ညှပ်ဆွဲလိုက်ရာ ယခုပေါ်စပ်လေးဟပြီး ခေါင်းကို မော့ထားပြီး မှတ်စိမိတ်ထားလိုက်၏။ ဘာတယ်လဲ ကိုကြီးမောင် --- ကယက်ကောင်းလှသည်။

ယခု --- သားတိပ်ခေါင်းမှ အကြေကြည်များ စိုမိစိုက်ကျလာ အောင် ထိတ်စိတ်စွမ်းရှိလေတည်း။

ညှိစိုစို ကန့်သေးများက ကြီးမောင်နှာခေါင်းက တွင်းသို့ တိုးဝင်လာသည်။

ပြင်ခွဲခွဲအလများက ဝါးပြင်ကို ဝိုင်းဝိုင်းတောင့်၏။ စောက်ပွေး လေးများက နှာခေါင်းကြီးကိုဖုံးအုပ်နေ၏။ ယခုစိပ်ငံတွေရာမှ ခံချင် စိတ်ဝေးများပေါ်လာပြီ ---

ထွေပြော ညာမပြော ထပ်လိုက်သည်။

“အခု ---

ယခုသိသည့်အတိုင်း ကြီးမောင်က စောက်စိလေးကို နှုတ်ခမ်း ထဲထဲကြီးများဖြင့် ဖိညှပ်ထားသောအခါ နှုတ်ခမ်းဖြင့် ရာ တစ်ကန့် ကျင်သွား၍ ယခုလွတ်ကန့် ဆော်လိုက်ခဲ့၏။

“အခုပဲ --- ကွာ”

“ယခုက --- ထလိုက်တာကို”

“သွားဝမ်းပါ --- ထုကို တယ်လိုပြင်သွားပုန်း သော်ကူး --- တစ်၊ ကြီးမောင်က ရယ်လိုက်ပြီ ---

"ကဲပါ -- ယခုရယ် -- လီးကြရအောင်"

"ကေသီလို့ခေါ်ပါဆို -- ဒီ -- ယခုပဲ"

"အေး အေး --- ခေလို့ --- လာ -- လီးရအောင်"

ယခုက ကုကင်စောင်း၍ စောင့်ချပြီ ခါးကိ တင်ကာ ကိ
ကပ်မိမ်းကို ကြိုးပြုတ်၍ တွဲလောင်း ချလိုက်ပြီ။ ကုတင်ပေါ်
အဝတ်တစ်ခု လျှော့လိုက်သည်။

ပေါင်ကျန် အတွင်းသားလေးများက ကနည်းငယ် ဖြုတ်ထုတ်
သလောင်းရုံသော်လည်း ပွေ့စွနေ၏။ ပေါင်ပုံကြီး တင်ထားသော
တင်မာသော စောတ်စက်လေးက ယခင်၏ စောတ်စက်အဝတ်
တွင် သူ့လီးကို တော့ပြီး -- ဖောက်ချလိုက်ရာ -- လီးကြီး
စောတ်ပတ်ရလေး၏တွင်းသို့ လျော့ကနဲ နိမ့်ဝင်သွား၏။

"ပြွတ် --- ပြွတ် --- ပြွတ်"

"တင့်တင် -- ချိတ်ထဲစောက်ရောက်သွားလား ပယ်ဘူး
နဲ့"

"ဒီနေ့ညတာတော့အပွင့်ပဲ -- အာရုံမိတာ"

"အင်းဝါ -- လုပ်ပါ သဘောအတိုင်းပါပဲတဲ့ -- ဟွေး
အ---အ"

ကုတင်ဟောင်တိုလက်ပြန်ထောက်ရင်း -- ယခုခါးလေး
ကော့ပေးထားလိုက်ရာ လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်ကြီး လီးပေးရာ
ကြီးမောင်လီးကြီးတို့ မြင်ရလေသည်။

စောတ်ပတ်ကလေးမှာ ထွက်လာလိုက် -- ချိတ်ဝင်သွားသို့
ဖြင့် လီးကြီးနောက်သို့ ထပ်ချပ်မိတာ လိုက်ပေးနေရာလေး
ယခုက ငယ်ငယ်ကကြားဘူးသော ထောင်နောက်ဆံထူးပါ ခါး

တေးဂုဏ်အပေါ်သို့ သဘောတရားကလာလေတော့သည်။

ကြီးမောင်က ဆောင်လုံးလို့ကတိုင်း ယခုက ဆီးကြိုပြီး
ကျော့ကျော့ပေးရာ

"ပြတ်ဖတ် --- ပြတ်ဖတ် --- ပြတ်ဖတ် ---"
ဆီသော လီယုတ် ဖောက်ဖတ်တို့၏ တေးဆိုသံလေးများ
အခန်းအတွင်း၌ ဗျူလွင့်နေပါတော့သည်။

တဖြေးဖြေးကြီးမောင် အရှိန်တက်လာပြီး ယခု၏ ခါးသေး
အသံလေးတို့ နှိုးနှိုးသံလျှိုး မညွှန်တော့ တစားသောင့်လုံးသွ
လိုက်လေတော့သည်။

"ဟ --- ကိုကြီးမောင် --- သားဟန်မိ --- စုတ်ပြတ်တုန်ပြီရှင်"
"မြစ်မြစ် --- မြစ်မြစ် --- မြစ်မြစ် ---"

"ပြတ်ဖတ် --- ဖတ် --- ပြတ် --- ဖတ်ဖတ်"
- ကတင်ပြည်သံ လုံးသံ၊ ငြီးဟွားသံ လေးများမှာ
မတွင်အထိပ်သို့ ကြွေးကြော်သော လုံးပွဲသံစဉ်များအဖြစ်
ပတ်ကြွစာ ပေါ်လာပြီး-

"ဟင်းဟင်း --- ဟင်း ကောင်းလိုက်တာ ကိုကြီးမောင်ရယ်"
ယခု ငြီးငြိမ်းလေး ပြော၏။ သူမတော်ပင်လေးအတွင်းမှ
တတ်ရေများ "တွတ်"တံခံ နှစ်ဟွာလာသလို ---

ကြီးမောင်ကလဲ ယခု၏ ခိုက်ပေါ်သို့ လီးကြီးတိုတင်ကာ
တတ်ရေများ ပန်းထုတ်လိုက်ရာ --- ယခု၏ ပြုအဖွားသော
တိုသားလေးပေါ်၌ သုတ်ရေများ ဖွေးဖွေးလွှပ်သွားလေတော့
သည်။

ထိုအခါကပင် ကြီးမောင် --- ယခု၏ နှုတ်ခမ်းလေးကိုလည်း

တောသီး၊ သစ်ခါပေါ်ပို့ပို့လေး၊ နို့လည်းတောင်း၊ ဓာတ်ကို
ပုဆိုး တောတဝတ်တာ နည်းနဲ့ သို့ထုတ်ခဲ့လေတော့သလ
ယခုခဏ ချက်ချင်းမထနိုင်ရှာနဲ့ နှိပ်ပြီး ကုတင်ကို အာ
ထရပ်ခါ ဧည့်ခန်းသို့ခွဲရလေသည်။

“ရေပြန်ပြန်ခါတော့ -- ကေသီရေ”

“ဘာ -- ကခုလောနေတာလဲ ဟွန်း -- သူပထပြီး
ဆရာဝင်းငြိမ်းပျော်နေမှာပီးလို့ပါ”

“ပျော်---ပျော် -- သွားတောင် မသွားခင်တော့ဘဲ
ထမိတ် နှုတ်ခမ်း -- မျက်စောင်းလေး

တုတင်တန်းပေါ်မှ သဘတ်ကြီးကို ယူဝတ်ရင်းပြောဒါ။

“လှုပ်ပါနဟာ သူကသိမှာနိပါ ငှားယားတာဟ”

“သိမှာနိပေါ်မှာ -- တွန်း ပေါက်တရလုပ်အံ့ပယ်”

“စေးလေ -- တချို့ခိပ်ပရတဲ့ဆူတွေ ခံလို့ပဲပြန်

ရေခဲရေဆန် မျောပြီး လီးကြတာပဲ”

“ခိတ် -- ခိတ်တပေါ်စားများမဟ်လို့လား -- ဟင်”

“ဟမ် -- ရပ်ကလ -- ခါကတပင်စားပျော်သတော့

နှစ်ယောက်သား စကားပြောရင်း --

သူ့ကိုကိုပျော်နေမည့် တိုဝင်းငြိမ်းထံသို့ ထွက်သွားကြ

သည်။

အော် --- သွားသား ဈေးသည်ဘဝ ---- ရေလုံဆောင်

ရင်း ---- ခံပြီးရင်းခံအံ့မှာပါပဲလား။